

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΠΑΡΑΔΟΞΩΝ ΙΣΤΟΡΙΩΝ

Γράφει ο Γιάννης Δραμιτινός → yiannis.dramitinos@gmail.com

«Ήταν που τους άλλους»

Ηταν που τους άλλους». Αυτό μου είπε η μάνα μου μετά που μείναμε μόνοι, δεν τη ρώτησα κάτι, μόνη της άρχισε, το είπε με τόση τρυφερότητα που δεν ακούστηκε καθόλου χλευαστικά, ήταν απλά μια διαπίστωση, δεν ήξερε να το πει αλλιώς, ήταν που τους άλλους και αυτό του άλλαξε τη ζωή, μικρή τότε, δε θυμόταν πολλά, μόνο όσα άκουσε μετά. Μάθανε για εκείνον στο χωριό δεν ξέρει πώς και έγινε σκάνδαλο μεγάλο, μέσα στην ίδια την αυλή του πατρικού τους ο παππούς μαζί με κάποια ξαδέλφια τον κτύπησαν σχεδόν μέχρι θανάτου, η μάνα του από τη μια να προσπαθεί να σώσει το γιο της και από την άλλη να ανακαλιέται για το κακό που τους βρήκε και να τον μοιρολογεί ζωντανό, τον γλίτωσε ένας γείτονας που μπήκε στη μέση, «σταμάτα, Κωνσταντή», είπε στον παππού, «εννά τον σκοτώσεις! εν' αρφός σου! φοήθου τον Θεόν, σταμάτα!», τον έβαλε σπίτι του το θείο, τον περιποιήθηκε λίγες μέρες και μετά τον έστειλε στην πόλη με συμβουλή να φύγει από το νησί, θα ήταν καλύτερα για όλους, έτσι έκανε. Η μάνα του παππού πέθανε δυο χρόνια μετά που διώχτηκε ο θείος, δε βγήκε ποτέ έξω από τότε, δεν είπε σε κανέναν ούτε μια λέξη, αμίλητη και κλεισμένη σπίτι σαν μια σκιά, ώσπου απλά μια μέρα έσβησε, αυτό σκλήρυνε και άλλο τον παππού μου, του έγινε έμμονη ιδέα να μη συμβεί ξανά στην οικογένειά του «έτσι κακό» και αφού είχε κόρες άρχισε να ανησυχεί για τα εγγόνια του μη βγει κανέναν «πατάλικον», δε μιλούσε για το θείο, δεν έλεγε ούτε και το όνομά του και, παρόλο που ήξερε πως του έγραφε η μάνα μου, νομίζω ότι ήξερε και για τις φωτογραφίες που της έστελνε, ποτέ δε ζήτησε νέα του ούτε όμως της είπε να σταματήσει...

Και αφού μου είπε ό,τι μου είπε η μάνα μου, πήγε συγκινημένη και εκείνη στην κουζίνα της, υπήρχε όμως και συνέχεια* πρόσεξα χάρω ένα φάκελο άσπρο με γραμματόσημα από Αυστραλία, τη διεύθυνσή μας και το όνομα της μάνας, θα είχε πέσει από κάποιο άλμπουμ, είχε μία φωτογραφία και ένα γράμμα μέσα, όχι ακριβώς γράμμα, σημείωμα, πέντε γραμμές πάλι, ένα μείγμα κυπριακών αλλά και καθαρεύουσας, ό,τι μάθαινε τότε στο σχολείο ο θείος...

Σίδνεϊ,
Αγαπημένη μου Μαρία μου,

Σε χαιρετώ είμαι καλά και το ίδιο εύχομαι και δια εσάς. Σου το γράφω αυτό για να σου πω ένα συγκίνημα για τότε. Ξέρω ότι ποτέ δεν εμιλήσαμε δια τότε. Ήσουν μωρό αλλά φοβάμαι ότι ενθυμείσαι τα πάντα. Παιζαμε στην αυλή, μπήκαν μέσα φωνάζοντας, κατάλαβα ότι ήξεραν, τους φώναζα να σταματήσουν όχι γιατί επονούσα από τα χτυπήματα αλλά διατι σε εθώρουν να μας κοιτάζεις με ορθάνοιχτους τους μεγάλους οφθαλμούς σου. Δεν έπρεπε να το δεις αυτό. Δεν έπρεπε. Συγγνώμη. Δεν έφταιγε ο πατήρ σου. Όχι, δεν παίζει. Στη θέση του θα έπραττα ίσως το ίδιο. Έτσι μεγαλώσαμε. Θέλω να καταλάβεις τούτο. Θέλω να με συγχωρέσεις για ό,τι είδες. Να ξεύρεις ότι είμαι καλά, κόρη μου, και δεν είμαι μόνος μου πιά. Μου έχετε λείψει και επιθυμώ τον τόπο μου αλλά και εδώ είμαι καλά.

Σε φιλώ, Ο θείος σου Ιωάννης

Έμεινα να κοιτάζω τη φωτογραφία που μάλλον δεν τόλμησε να τη βάλει στο άλμπουμ η μάνα μου, δεν είμαι μόνος μου πια, της έγραψε ο θείος, τίποτε άλλο, προτίμησε να της στείλει τη φωτογραφία, ήταν ο μόνος τρόπος που βρήκε να μιλήσει στη μάνα μου για τον Τόμ, για τον άνθρωπό του, αναγνώριζα πια το θείο, με το μουστάκι του, ίσια μαύρα μαλλιά, είχε δικαίο η μάνα μου, ήταν ωραίος, και ο άλλος ο πιο αδύνατος με το καπέλο θα ήταν ο Τόμ, φορούσε κάτι σαν γιλέκο και στο λαιμό παπιγιόν ή ήταν φουλάρι; η φωτογραφία παλιά και τσαλακωμένη, δεν ξεχώριζα χρόνια, ο θείος τον είχε αγκαλιάσει από τη μέση και ο Τόμ ακουμπούσε τρυφερά στο χέρι του, βούρκωσαν και εμένα τα μάτια μου, ήταν ήρεμοι, ευτυχισμένοι, τουλάχιστον τα κατάφερε, σκέφτηκα, μπορεί να πλήρωσε αυτό που ήταν με την εξορία του μακριά από την οικογένειά του, βρήκε αγάπη όμως, και μάλιστα σε δύσκολα χρόνια.

Πώς θυμήθηκα αυτές τις παλιές ιστορίες πάλι; πέρασε και τόσος καιρός, ο Τόμ έχει πάει ήδη να βρεί τον «Γιάννη», ίσως ήταν που άκουσα μια συζήτηση στο ραδιόφωνο σχετικά με μια έκθεση της Επιτροπής Διοίκησης για γάμους ομοφύλων στην Κύπρο. Ο συγκατοικός μου στην Αγγλία είναι γκέι και λογαριάζει κάποτε να παντρευτεί το φίλο του, «άν δηλαδή με αντέξει μέχρι τότε», αστειεύεται, «κοίτα πρόοδος,

σκέφτηκα, και στην Κύπρο», όταν άκουσα μετά ένα βουλευτή να ωρύεται και να βάζει στην ίδια μοίρα ομοφυλόφιλους, κτηνοβάτες και παιδευαστές. Να του έλεγα την ιστορία του θείου, να του έστελνα τη φωτογραφία; Αμφιβάλλω εκείνος να καταλάβει, τουλάχιστον οι άλλοι όμως, οι πολλοί άλλοι, θα καταλάβουν;

Το παραπάνω απόσπασμα είναι από το βιβλίο «Ένα άλμπουμ ιστορίες», του Αντώνη Γεωργίου (εκδόσεις: Το Ροδακίό, 2014). Η καταγραφή της μεταναστευτικής εμπειρίας της πρώτης γενιάς μεταναστών έχει προχωρήσει λιγότερο ή περισσότερο. Παράλληλα με την γενικότερη ιστορία έχουμε πλέον αξιόπιστες μελέτες και πηγές και για την ιστορία της γυναίκας μετανάστριας, (βλέπε π.χ. τις «Νύφες με προξενείο, Παναγιώτα Νάζου, 2014). Την ίδια στιγμή παραμένει στο περιθώριο ή είναι εντελώς άγνωστη η ιστορία των ΛΟΑΤ. Ανφέρομαι πάντα στο πλαίσιο της πρώτης γενιάς μεταναστών, καθώς δεν γνωρίζω να υπάρχει η παραμικρή καταγραφή των βιωμάτων της. Οποιαδήποτε συζήτηση, ανοιχτή η υπαινικτική για τη σεξουαλική και ερωτική υποκειμενικότητα της. Οποιαδήποτε συζήτηση για την τεχνολογία του ερωτικού εαυτού και του κοινωνικού φύλου. Δεν γνωρίζω να έχει τεθεί με οποιονδήποτε τρόπο το ζήτημα της ιστορικής μνήμης ανθρώπων που δεν βρέθηκαν στο κέντρο της πολιτισμικής αναγνώρισης, η οργάνωσή τους, η διακινδύνευση, η ιστορική εξέλιξη. Στις μέρες μας που η συζήτηση για τον γάμο των ατόμων του ίδιου φύλου είναι μέρος της καθημερινής δημόσιας συζήτησης, η εμμονή των θεσμών εξουσίας με τη σεξουαλικότητα ξαναγίνεται κεντρικό θέμα των χειραφετητικών αιτημάτων. Την επόμενη Τρίτη θα προσπαθήσω να περιγράψω σε αδρές γραμμές αυτή την έλλειψη αλλά και την απόσταση απέναντι στις θεσμικές πρωτοβουλίες και την θεσμικά ή εξωθεσμικά ρυθμισμένη κοινωνική πραγματικότητα στην Αυστραλία. Υπενθυμίζω ότι από το 1990 η ομοφυλοφιλία έπαψε επισήμως να θεωρείται ασθένεια από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας.

Radio Ellas Fm 90.1

Every Sunday 8-10pm

[Voice of Ahepa 8-9pm Radio Ellas 9-10pm]

Producer: George Giakoumidis

John Dramitinos / Kosmos Newspaper

• Station tel: 9534 2888 • Studio tel: 9534 2777 • Email: george_giak@hotmail.com

